

Sygn. akt II K 26/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2019r.

Sąd Okręgowy w Koninie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSO Marek Ziółkowski

Ławnicy : Anna Lech, Ryszard Kaźmierczak

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Alina Kantarowska

w obecności Łukasza Sobczaka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole

po rozpoznaniu w dniu 09 stycznia 2019 roku sprawy

A. K. zd. M., c. J. i I. zd. R., urodz. (...) w P., zam. K., karanej

oskarżonej o to, że:

w dniu 18 marca 2016 roku w K. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pośrednictwem sieci internet doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2500 zł firmę (...) sp. z o.o. z/s we W. poprzez wprowadzenie w błąd pożyczkodawcy co do tożsamości pożyczkobiorecy, w ten sposób, że posługując się danymi I. M. podrobiła weksel wystawiony przez (...) sp. z o.o. z/s we W. na kwotę 6000 zł, w ten sposób, że powyższy weksel wypisała w całości podpisując się jej imieniem i nazwiskiem jako dłużnika wekslowego oraz imieniem i nazwiskiem S. M. (1) jako poręczyciela oraz podrabiając podpis I. M. na umowie oraz załącznikach do niej, nie mając zamiaru ani obiektywnych możliwości wywiązania się z warunków umowy, zawarła umowę pożyczki numer (...) na kwotę 2500 zł, a następnie dokonała przelewu uzyskanych w ten sposób środków na konto o nr (...) 0000 0000 2229 (...) należące do I. M. działając tym na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z/s we W.

tj. o przestępstwo z art. 310 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk i z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

1. Oskarżoną A. K. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, opisanego w a/o, z tą zmianą, iż przyjmuje wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa z art. 310 § 1 i 3 kk i za to na podstawie art. 310 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art. 60 § 1 kk w związku z art. 310 § 3 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierza jej karę 1 (jeden) roku i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej A. K. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o. o. z siedzibą we W. kwoty 3.640,47 zł (trzy tysiące sześćset czterdzieści złotych czterdzieści siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 marca 2016 roku do dnia zapłaty.

3. Na podstawie art. 44 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej A. K. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci:

- oryginału weksla z 18 marca 2016 roku na rzecz (...) sp. z o.o. z W.,

- oryginału umowy nr (...)CF z 18 marca 2016 roku, ujawnionych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/94/16/P k. 290 akt poz. 1-2.

4. Na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonej A. K. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o. z/s we W. kwotę 840 z tytułu poniesionych wydatków.

5. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. W. kwotę 885,60 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu.

6. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

Ryszard Kaźmierczak Marek Ziółkowski Anna Lech

UZASADNIENIE

I. M. jest właścicielem konta bankowego w (...) SA Oddział w K. o numerze (...) (...). Do jej konta miała dostęp jej córka A. K. dawniej W., która robiła opłaty na prośbę matki oraz przelewała pieniądze na swoje konto, a po wypłacie przekazywała matce. A. K. w 2016 roku była pracownikiem firmy (...) (...) w K., która w wynajętym lokalu prowadziła działalność usługową w zakresie udzielenia pożyczek i kredytów różnych banków i firma pożyczkowych. Jedną z takich firm była (...) Sp. z o.o. z/s we W.. 18 marca 2016 roku A. K. zawarła w K. za pośrednictwem sieci internet umowę pożyczki za pośrednictwem firmy (...) (...) nr (...) /MajewskaIrena/ (...) z firmą (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w kwocie 2500 zł. Zawierając tą umowę wprowadziła w błąd pożyczkodawcę co do tożsamości pożyczkobiorcy, ponieważ posługując się danymi I. M. podrobiła weksel wystawiony przez (...) sp z o.o. z/s we W. na kwotę 6000 zł. Powyższy weksel wypisała bowiem w całości podpisując się imieniem i nazwiskiem I. M. jako dłużnika wekslowego oraz imieniem i nazwiskiem S. M. (1) jako poręczyciela. A. K. podrobiła również podpis I. M. na umowie pożyczki oraz na załącznikach do niej. Następnie A. K. dokonała przelewu środków pieniężnych w kwocie 2500 zł na w/w konto I. M., które to pieniądze pobrała. W ten sposób A. K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2500 zł firmę (...) sp. z o.o. Do chwili obecnej pieniądze nie zostały zwrócone.

Tempore criminis oskarżona A. K. miała zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem. Oskarżona A. K. ma 44 lata, jest zameżna, a z wykształcenia jest technikiem ekonomistą. Posiada dwoje dzieci z poprzedniego związku w wieku 20 i 16 lat. Obecnie jest bezrobotna bez prawa do zasiłku. Otrzymuje świadczenie 500+ na najmłodszą córkę z obecnego związku oraz zasiłek rodzinny. Była uprzednio trzykrotnie karana, w tym dwukrotnie za przestępstwa z art. 286 § 1 kk i inne. W miejscu zamieszkania posiada pozytywną opinię.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonej A. K. (k. 311 w zw. z k. 56-57 i k. 252-254), zeznań świadka S. M. (2) (k. 36) oraz protokołów i dokumentów zawartych w aktach sprawy w postaci umowy pożyczki (...) sp. z o.o. z I. M. wraz z załącznikami (k. 12-20), protokołu pobrania pism od S. M. (1) wraz z próbami (k. 37-38), protokołu pobrania pism od I. M. wraz z próbami (k. 39-40), protokołu pobrania pism od A. W. obecnie K. wraz z próbami (k. 50-51), kwestionariusza wywiadu środowiskowego (k. 74-77), dokumentacji medycznej (k. 206-228), opinii sądowo – psychiatrycznej (k. 235-237, 261-263), danych o karalności (k. 270-272), odpisów wyroków (k. 163-166 , 273-274).

Oskarżona A. K. zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. W szczególności wyjaśniła, że popełniła błąd i bardzo tego żałuje, a powodem tego było, że chciała zapewnić swoim dzieciom tyle, ile zapewnia im jej były mąż. Potwierdziła, że było w całości tak, jak to jest opisane w zarzucie i ani I. M. jej matka, ani S. M. (1) nie wiedzieli, że podrobiła ich podpisy na wekslu (k. 57). Powyższe wyjaśnienia potwierdziła w trakcie kolejnych przesłuchań (k. 254 i k. 311). Sąd w pełni dał wiarę tym wyjaśnieniom, albowiem są jasne i logiczne, a nadto korelują z pozostałym zawartym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka S. M. (1) potwierdzającego, iż nie składał on swojego podpisu na wekslu. Również powyższe zeznania są jasne i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej.

Wartość dowodowa protokołów i dokumentów zawartych w aktach sprawy nie budziła zdaniem sądu żadnych wątpliwości, a w szczególności nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

W świetle przeprowadzonej powyżej analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że oskarżona A. K. w dniu 18 marca 2016 roku w K. w woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej za pośrednictwem sieci internet doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2500 zł firmę (...) sp. z o.o. z/s we W. poprzez wprowadzenie w błąd pożyczkodawcy co do tożsamości pożyczkobiorcy, w ten sposób, że posługując się danymi I. M. podrobiła weksel wystawiony przez (...) sp. z o.o. z/s we W. na kwotę 6000 zł, w ten sposób, że powyższy weksel wypisała w całości podpisując się jej imieniem i nazwiskiem jako dłużnika wekslowego oraz imieniem i nazwiskiem S. M. (1) jako poręczyciela oraz podrabiając podpis I. M. na umowie oraz załącznikach do niej, nie mając zamiaru ani obiektywnych możliwości wywiązania się z warunków umowy, zawarła umowę pożyczki numer (...) na kwotę 2500 zł, a następnie dokonała przelewu uzyskanych w ten sposób środków na konto o nr (...) (...) należące do I. M. działając tym na szkodę firmy (...) sp. z o.o. z/s we W., przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, czym wypełniła znamiona przestępstwa z art. 310 § 1 i 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Oskarżona działała umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżona swoim zachowaniem wypełniła znamiona 3. różnych przestępstw, opisanych w k.k., co przemawia za przyjęciem kumulatywnej kwalifikacji z art. 11 § 3 kk. Zbrodnia z art. 310 § 1 kk jest przestępstwem materialnym – skutkowym. Skutkiem działania sprawcy w tym wypadku jest podrobiony dokument w postaci weksła, a nie ulega wątpliwości, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 31 marca 2007 roku sygn. I KZP/2/07 (opublikowane Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Karna i Wojskowa 2007 nr 4 poz. 31 strona 17) weksel niezupełny in blanco może stanowić dokument uprawniający do otrzymania sumy pieniężnej o którym mowa w art. 310 § 1 kk sprawy. Posługując się tak podrobionym weksel oskarżona doprowadziła pokrzywdzoną firmę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Mając na uwadze całokształt okoliczności sąd przyjął jednak wypadek mniejszej wagi z art. 310 § 3 kk. Związane to jest z ogółem elementów przedmiotowych i podmiotowych, które wpływają na zmniejszenie stopnia bezprawności czynu. Jako element przedmiotowy należy uznać stosunkowo nieznaczny rozmiar wyrządzonej szkody w kwocie 2500 zł, a także możliwość jej naprawienia w przyszłości, zaś jako element strony podmiotowej stosunek psychiczny sprawcy do czynu, motywy i pobudki zachowania – jak wskazała chciała pomóc swoim dzieciom.

Przestępstwo z art. 286 § 1 kk polega na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez m.in. wprowadzenia jej w błąd, co miało miejsce w niniejszym przypadku i może być popełnione tylko w zamiarze bezpośrednim. Sąd przyjął również kwalifikacje z art. 270 § 1 kk ponieważ oskarżona w celu użycia za autentyczny podrobiła dokument w postaci weksła. Nie ulega wątpliwości, iż art. 310 § 1 kk jest przepisem szczegółowym dla art. 270 § 1 kk. Oskarżona jednak oprócz podrobienia weksła, podrobiła również podpis I. M. w umowie pożyczki oraz załącznikach do w/w umowy.

Przy wymiarze kary za okoliczności obciążające sąd uwzględnił: działanie oskarżonej z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej, nagminność przestępstw przeciwko mieniu oraz uprzednią karalność oskarżonej, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu, zaś jako okoliczności łagodzące przyznanie się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyrażoną skruchę oraz pozytywną opinię w miejscu zamieszkania.

Sąd uznał, iż nawet najniższa przewidziana przepisami kara za zbrodnię z art. 310 § 1 kk, tj. 5 lat pozbawienia wolności byłaby karą rażąco surową, a wręcz drakońską uwzględniając całokształt okoliczności sprawy. Dlatego też sąd przyjął wypadek mniejszej wagi z art. 310 § 3 kk, co umożliwiło zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 kk. Jak wspomniano powyżej oskarżona popełniła przestępstwo dotyczące mienia o stosunkowo nieznacznej wartości 2500 zł. Pomimo zatem nawet uprzedniej karalności oskarżonej, orzeczona kara przy zastosowaniu dobrodziejstwa nadzwyczajnego jej złagodzenia w najniższym możliwym wymiarze jest karą wystarczająco surową, która powinna wobec oskarżonej spełnić swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonej A. K. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o. o. z siedzibą we W. kwoty 3.640,47 zł (trzy tysiące sześćset czterdzieści złotych czterdzieści siedem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 23 marca 2016 roku do dnia zapłaty, mając na uwadze przepisy kodeksu cywilnego.

Na podstawie art. 44 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonej A. K. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: oryginału weksla z 18 marca 2016 roku na rzecz (...) sp. z o.o. z W., oryginału umowy nr (...)(...) z 18 marca 2016 roku, ujawnionych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/94/16/P k. 290 akt poz. 1-2. Powyższe dowody bezpośrednio pochodzą z przestępstwa.

Na podstawie art. 627 kpk zasądzono od oskarżonej A. K. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) sp. z o.o. z/s we W. kwotę 840 z tytułu poniesionych wydatków.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z § 1, § 2, § 3, § 4 ust. 1, 2, 3, § 17 ust. 2. pkt 5, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 03 października 2016 roku, w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. I. W. kwotę 885,60 zł z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu, uwzględniając ilość rozpraw.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżoną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty, biorąc pod uwagę jej trudną sytuację materialną i brak dochodów, a nadto rodzaj orzeczonej kary.

SSO Marek Ziółkowski